

ще завлададѣ свѣта, но дойде къмъ 45—50 годишна възраст и забѣлѣжи извѣстно отслабване, почувствува, че силитѣ му го напущатъ, и той помнѣва и почне да кара младитѣ да работятъ за него. Стане по-мекъ, по-любезенъ, защо е слабъ и защото въ него се заражда мисль, че той остарѣва и че утрѣ може да умре; въ него не се зараждатъ такива мисли, които могатъ да го направятъ да възкрѣсне: съврѣменитѣ хора сж заразени изобщо отъ възгледа, че човѣкъ не може да възкрѣсне да оживѣе изново. Именно тамъ е най-голѣмата измама въ сегашниятъ животъ. Човѣкъ може да възкрѣсне тѣй, както може и да умре; тѣ сж двѣ нѣща относителни: влѣзешъ ли въ противорѣчие съ силитѣ, които дѣйствуватъ въ природата, твоята форма ще се разруши: не разберешъ ли законитѣ, ще бждешъ смачканъ.

Трѣбва да се освободимъ отъ извѣстни спънки, които сжществуватъ по наслѣдство въ нашитѣ души. Ще приведа единъ примѣръ ище обясня единъ великъ законъ, който регулира живота. Нѣколко души моряци, англичани, излѣзли изъ парахода да посѣтятъ единъ европейски градъ. Обикаляли насамъ-нататъкъ изъ града, влизали въ разни кръчми и се напили. На връщане качватъ се въ лодкитѣ, обаче, забравятъ да ги развържатъ отъ колцитѣ, о които били привързани, и почнали съ вестлата да гребатъ; гребали, гребали цѣла нощъ, като мислили, че наближаватъ парахода; на сутринята, обаче, виждатъ, че все на брѣга стоятъ. Защо не сж стигнали парахода? Това малко вжже, което било завито около колцитѣ, то ги е свързало. Хората не могатъ